

עשיית צרכים בבית

אחת מההתנהגויות המטרידות בהתנהגות של גורים וכלבים היא עשיית צרכים של כלב בבית. התנהגות הגורמת לתסכול רב בייחוד כשהגור או הכלב עושים את צרכיהם על שטיח או רהיט מסוים. גם הריחות וגם כתמי השתן/צואה אינם נעימים, בלשון המעטה, ופוגמים באיכות החיים של המשפחה.

בד"כ כשכלב עושה את צרכיו בבית גם הוא חווה תחושות לא נעימות ויחס כועס ומעניש מצד הבעלים, מצב שעלול להכניס את הכלב למתח רב הן בסביבת מחייתו והן באינטראקציה שלו עם הבעלים ולהוביל למשבר אמון ולהתנהגויות לא רצויות של הכלב כלפי בעליו או כלפי הסביבה.

על מנת למנוע את התסכול עלינו ללמד ולחנך את הגור והכלב לניקיון בבית ולהרגלי עשיית הצרכים אך ורק מחוץ לבית או במקום מסוים בחצר באם הבעלים מעוניינים בכך, ורצוי להתחיל בחינוך עם כניסת הגור לכלב לבית.

כשאני מדבר על חינוך לניקיון מצרכים אני לא מתכוון לענישה, אני לא מתכוון לגערות וצעקות על הכלב על אחת כמה וכמה שלא על ענישה פיסית שמתבטאת במכה על האף עם יד או עם עיתון מגולגל, וכמובן שלא לדחוף את אפו של הכלב לתוך צרכיו. אילו הן טעויות נפוצות בחינוך גורים/כלבים לצרכים שאני נתקל בהם בבואי לטיפול בבתי לקוחות.

אם כן. כיצד ניתן לחנך את הגור/הכלב בצורה יעילה ללא קונפליקטים מיותרים שלא לעשות את צרכיו בבית?

לפני שאני מתחיל, הערה קטנה. לפני כל טיפול של חינוך לצרכים עלינו לוודא שהכלב בריא ושאינו סובל מבעיות פיסיוולוגיות המקשות עליו להתאפק. ובחינוך גורים לצרכים יש להתחשב בכושר ההתאפקות שלהם לזמן קצר.

עם כניסת הגור/כלב לבית יש להכין לו מקום מרביץ. מקום המרביץ הוא מתחם קטן, חמים ונעים, בו הכלב שומר על טריטוריה פנימית נקייה. כמעט כל הכלבים לא יעשו את צרכיהם במקום המרביץ שלהם, וינסו להתאפק ככל יכולתם לשמור על ניקיון מצרכים במקום זה. חשוב להרגיל את הכלב למקום המרביץ ע"י האכלה בו. חשוב לציין שהמתחם הוא זמני לתקופת החינוך.

מתחמים מומלצים: כלוב חינוך, גדר גורים, חדר קטן.

גור – על מנת להרגיל את הגור שלא לעשות צרכים במשטח הרצפות או השטיחים של הבית יש לאפשר לו לצאת מספר רב של פעמים במהלך היום למטרת עשיית צרכים, ורצוי שיצא למשטחים של חול, אדמה או דשא. במידה ואין באפשרות הבעלים להוציא מספר רב של פעמים במהלך היום את הגור, ניתן ליצור משטח של פדים/עיתונים/קרטון שבו מרגילים את הגור לעשות את צרכיו. משטח זה יצומצם בגודלו עם ההתקדמות בהליך החינוך לצרכים עד שיוסר לחלוטין לקראת סיום ההליך.

מהמתחם, יש להוביל את הגור ישירות למשטח בצרכים או אל מחוץ לבית. בכלוב הוא מתאפק וכשמוציאים אותו הוא משתחרר מצרכיו. לאחר מספר פעמים במספר ימים מותנה הגור לעשות את צרכיו או במשטח המיועד לצרכים או מחוץ לבית. חשוב להשגיח השגחה מלאה על הגור בתקופת התיחום כל זמן שהגור משוחרר בחופשיות ברחבי הבית. במידה ומבחינים שהגור מרחרח ומתכוון לעשיית צרכים יש להרימו בידיים או לחילופין להפריע לו בריכוז בעשיית הצרכים ע"י מחיאת כף, קריאה שמחה לכלב בשמו, זריקת צעצוע. רצוי מאד שלא לגעור בו. במידה ופספסנו יש לנקות את צרכיו של הכלב היטב, תוך טשטוש הריח עם חומץ ורצוי שלא לנקות את הצרכים כשהכלב נוכח באזור.

לאחר פרק זמן של חצי שעה / שעה של שחרור תוך כדי השגחה, ניתן להוביל את הכלב למתחם עשיית הצרכים ולאפשר לו שוב לעשות צרכים או לחילופין לתחום אותו לפרק זמן של שעה שעתיים נוספות במתחם הרביצה, ולאחר מכן להוציא ולהוביל למתחם עשיית הצרכים.

כלב בוגר – מרגילים אותו למתחם הרביצה ע"י האכלה שם, הוראה "למקום" ותוחמים אותו לפרקי זמן קצרים ובהדרגה מוסיפים פרקי זמן ארוכים יותר. בתחילה מוציאים את הכלב ישירות אל מחוץ לבית למטרת עשיית צרכים, מחזירים אותו לאחר מכן לפני הבית תחת השגחה מלאה, ולאחר פרק זמן של כשעה מחזירים אותו למתחם, וחוזרים על הפעולה מספר פעמים ביום. עד שהכלב רוחש לעצמו הרגלי עשיית צרכים אך ורק מחוץ לבית.

במידה והכלב מגלה סימני הכנה לעשיית צרכים בבית – הורדת ישבן לשם עשיית צרכיו יש לנהוג כפי שהמלצתי בחינוך הגור.

סיום ההליך מתבצע כאשר הגור/כלב מפסיק לגמרי לעשות את צרכיו בבית, ואז ניתן לשחררו ללא השגחה לפרקי זמן קצרים ובהדרגה להוסיף פרקי זמן ארוכים יותר.

בהצלחה.

במידה וישנן שאלות נוספות נשמח לענות.